

Miljøhysteri og religion

12/3-2015

Debat

HELE KOMMUNEN: Vores allesammens plageånd, Miljøministeriet, fastholder dumstædigt, at en "Vandhandleplan for planperioden 2009-2015" skal vedtages og godkendes i samtlige kommuner, selv om den blev underkendt i 2012. Efter lovpligtig høringsperiode kan den så komme til at virke i godt et halvt år, før en ny "Vandhandleplan for planperioden 2016- nnnn" skal vedtages.

I Vordingborg Kommune er flertallet heldigvis ved at vågne op, da en udbredt skepsis udtrykkes ifølge udvalgsreferater.

Et mindretal bestående af Peter E. Jonassen, Helene Mandrup Tønnesen, Carsten Olsen, Else-Marie Langballe Sørensen, Poul A. Larsen, Tage Vestergaard og Birgitte Steen Jørgensen går imod indstillingen:

"at der kun gives påbud til enkeltejendomme i områder med renskrav i det omfang, der er dokumentation for konkrete miljøproblemer og afledt deraf

"at indsatskravet om,

at mindst 843 ejendomme skal have påbud om forbedret spildevandsrensning muligvis ikke indfries på den baggrund".

Mindretallet siger hermed, at der skal laves tiltag på enkeltejendomme, selv om der ikke er dokumentation for konkrete miljøproblemer.

Tydeligere kan det vil ikke tilkendegives, at miljøhysteriet ikke hviler på saglighed men på religion.

Men som gamle Karl Marx sagde "Religion er opium for folket".

Gad vide hvor Bent Jørgensen fra Hårbølle er henne i denne sammenhæng?

Formand for
"det andet parti"
Jørn Rasmussen
Pileallé 5
4760 Vordingborg

Sjællandsk

Rettidig omhu

Sjælland ske
21/3-2015

Synspunkt

HELE KOMMUNEN: Jørn Rasmussen harcelerer over, at vi er nogle i kommunalbestyrelsen der fastholder at vi skal følge vandmiljø-handlingsplanen. Jørn – og flere andre i kommunalbestyrelsen mener vi skal vente til skaden er sket, altså til den kan påvises.

Normalt er der bred enighed om, at det bedre kan betale sig at forebygge end at helbrede. Dette mener vi i høj grad også er tilfældet her.

Vandhandlingsplanen er lavet i en erkendelse af, at vores natur og drikkevand ikke kan tåle, at vedblive med at modtage urensset spildevand. Man har undersøgt og kortlagt Danmark og lavet en vandhandlingsplan, der startede med pålæg om rensning ved de mest sårbare områder. Der har været argumenter fremme om, at man kan stoppe disse planer, fordi alle har jo nu lært at købe fosfatfrit vaskepulver. Det

er der desværre ingen garanti for, og der er desuden en masse andre kemiske produkter i vores husholdning, der kan være belastende for vores vandmiljø. Udover diverse rengøringsmidler så er der hele kosmetikgruppen, såsom shampoo, balsam og rensprodukter. Der skal ofte kun få ændringer til at ændre et økomiljø i et vandløb, bæk, sø eller lign. Hvis man f.eks. er så uheldig at blive ramt af en sygdom, der kræver alvorlig kemisk behandling, så kan det måles i spildevandet.

Vi mener altså ikke, vi skal vente, til vi kan påvise konkrete problemer i miljøet, men netop forebygge yderligere forurening ved at følge vandhandlingsplanen.

At der er så stor modstand mod denne vandhandlingsplan hænger nok tæt sammen med, at man som boligejer selv skal bekoste udgiften til skel. Det kan vælte en stram økonomi. Vi mener ikke, at det skal være nødvendigt at gå fra hus og

hjem. Derfor er det vigtigt at husejerne er bekendt med muligheden for, at arbejdet kan udføres som en "selvhjælpshandling". Dette betyder, at opgaven bliver udført på kommunens/forsyningsregning, og man kan så efterfølgende afdrage i et tempo, som ens økonomi kan holde til.

Desuden kan vi håbe, at flere går sammen om at etablere pilerensningsanlæg. Det er øko-systemisk en bedre løsning. Man renser spildevandet i et lukket system tæt på brugerne. Det er billigere at anlægge og især at vedligeholde, da man ikke skal lægge kloakrør hele vejen fra rensningsanlægget til de enkelte brugere. Man kan lave et laug og optage fælles lån til et sådant anlæg.

Poul A. Larsen,
Carsten Olsen,
Birgitte Steen Jørgensen,
Else-Marie
Langballe Sørensen,
Peter E. Jonassen,
Tage Vestergård og Helle
Mandrup Tønnesen